

Arrest

**nr. 74 448 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 16 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LEMMENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 13 december 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 14 december 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 3 maart 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 9 november 2011.

1.3. Op 14 november 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 16 november 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Madaripur (Bangladesh). U zou van 2002 tot 2005 lid geweest zijn van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP"). U zou deelgenomen hebben aan vergaderingen en u deed aan propaganda. U zou ook pakjes geleverd hebben voor de "BNP". A(...) M(...), lid van de 'Awami-League', zou vermist zijn. Zijn zoon L(...) M(...) en anderen zouden u ontvoerd hebben in mei 2005. Uw hand zou gebroken zijn. U zou een week in een ziekenhuis verbleven hebben. In mei 2005 zou L(...) M(...) een valse moordzaak tegen u hebben ingediend omdat u zijn vader A(...) M(...) zou hebben vermoord. Leaders van "BNP" zouden u bezocht hebben in het ziekenhuis en ze zouden u geholpen hebben om naar India te vluchten. U zou Bangladesh verlaten hebben in juni of juli 2005. U stak te voet de grens met India over. In India zou u twee weken verbleven hebben. Vervolgens zou u vijf maanden in Pakistan verbleven hebben. Vervolgens zou u vier maanden in Iran gewoond hebben. U zou dan anderhalve maand in Turkije verbleven hebben. Van 2006 tot 2010 zou u verbleven hebben in Griekenland. U zou asiël hebben aangevraagd in Griekenland. Van Griekenland kwam u per vrachtwagen naar België. U diende in België op 14 december 2010 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: documenten van Griekenland (originelen en kopies), uw geboorteakte (origineel), nationaliteitscertificaat (origineel) en röntgenfoto's uit België (originelen) en enveloppen (origineel).

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS tegenstrijdig zijn aan de vragenlijst van het CGVS ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op dd. 3 maart 2011. Ten eerste stelde u tijdens het gehoor bij het CGVS eerst dat **L(...) M(...) de vader is van A(...) M(...). A(...) M(...) was dus de zoon van L(...)** (zie gehoorverslag CGVS p.7 en p.13). Vervolgens stelde u dat **de vader A(...) M(...) is en dat de zoon L(...) M(...) is** (zie gehoorverslag CGVS p.13). Dit laatste is tegenstrijdig aan uw verklaring bij DVZ dat **L(...) M(...) de vader is van A(...) M(...)** (zie vragenlijst, punt 5, p.3). Na confrontatie bleef u bij uw verklaring dat de vader A(...) M(...) is en dat de zoon L(...) M(...) noemt (zie gehoorverslag CGVS p.15). Ten tweede stelde u dat **L(...) M(...)** een rechtzaak tegen u indiende (zie gehoorverslag CGVS p.14). Bij de DVZ stelde u echter dat het **A(...) M(...)** was die een zaak indiende tegen u (zie vragenlijst, punt 5, p.3). Na confrontatie bleef u bij uw verklaring dat het **L(...) M(...)** was (zie gehoorverslag CGVS p.15). Ten derde zou **L(...) M(...)** u ontvoerd hebben (zie gehoorverslag p.13). Bij de DVZ was het volgens u **A(...) M(...)** (zie vragenlijst, punt 5, p.3). Na confrontatie stelde u dat het CGVS u moest vertellen wie L(...) is. De asielzoeker is zelf verantwoordelijk voor zijn verklaringen, niet het CGVS. U stelde dat het L(...) was die u ontvoerde (zie gehoorverslag CGVS p.15). Ten vierde stelde u tijdens het gehoor dat u werd ontvoerd in **mei 2005** (zie gehoorverslag CGVS p.13). Bij DVZ vond de ontvoering plaats in **2004** (zie vragenlijst, punt 5, p.3). Na confrontatie was het volgens u 2005 (zie gehoorverslag CGVS p.14). Na confrontatie van de vier bovenstaande tegenstrijdigheden stelde u meermaals dat de tolk bij DVZ een fout maakte (zie gehoorverslag CGVS p.14 en p.15). Nochtans werd uw verklaring dd. 3 maart 2011 u voorgelezen en hebt u de verklaring ondertekend ter goedkeuring. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen danig de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Vervolgens beweerde u dat er een valse moordzaak is tegen u in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.13). Ten eerste legde u geen enkel document voor aangaande uw beweerde rechtzaak. Nochtans werd de klacht al bijna zes jaren geleden neergelegd en u verklaarde dat u recent nog contact had met uw ouders in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.4). Ten tweede hebt u een zeer beperkte kennis aangaande uw beweerde rechtzaak. Wanneer u in Bangladesh was, was u niet op de hoogte van het bestaan van een rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.14). U wist niet onder welke artikels u werd beschuldigd, u kende de naam van de rechter niet die verantwoordelijk is, noch wist u wanneer de eerste zitting was of wie de 'investigating officer' was (zie gehoorverslag CGVS p.16). Over de huidige stand van zaken kon u enkel zeggen dat ze nog lopende is én omdat u geen advocaat heeft, kan het niet tot een beslissing komen (zie gehoorverslag CGVS p.16). Dit is echter merkwaardig aangezien er ook zoiets bestaat als een veroordeling bij verstek. U beweerde dat er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd, maar u wist niet wanneer. Vervolgens denkt u dat er maar één arrestatiebevel is (zie gehoorverslag CGVS p.17). Dit is een vermoeden. U legde ook geen arrestatiebevel voor. Ten derde daar u verklaarde wegens moord aangeklaagd te worden, mag van u toch enige interesse verwacht worden in uw rechtzaak. U hebt u zich niet geïnformeerd naar uw rechtzaak toen u nog in Bangladesh was. U hebt zich ook niet recentelijk geïnformeerd naar uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.16). U hebt nooit een advocaat ingehuurd (zie gehoorverslag CGVS p.17) U wilt niets weten

over uw rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.17). Dit alles wijst op een totale desinteresse in uw rechtzaak. Uw totaal gebrek aan kennis over deze aanklacht en uw opvallende desinteresse wijzen verder op de ongelooftwaardigheid van het bestaan van deze aanklacht wegens moord.

Voorts kan er maar weinig geloof worden gehecht aan uw bewering lid van de "BNP" te zijn. Vooreerst is er onduidelijkheid over het moment waarop u geen lid meer was van de "BNP". Waar u op de vragenlijst van het CGVS ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde dat u lid was tot en met **2004** (vragenlijst punt 3.3, p.3), verklaarde u voor het CGVS dat u lid was tot **2005** (zie gehoorverslag CGVS p.5). Na confrontatie stelde u dat u actief was tot 2004 maar dat u contact had met uw leiders tot 2005 (zie gehoorverslag CGVS p.6). U zou niet veel werk hebben kunnen doen maar u was actief tot 2005 (zie gehoorverslag CGVS p.6). Vervolgens werd u gevraagd waarvoor de afkorting "BNP" staat (zie gehoorverslag CGVS p.5). U stelde foutief dat het staat voor "Bangladesh Nationaliteit" (sic) (zie document 1, blauwe map). Vervolgens zou u gestemd hebben bij de nationale verkiezingen van 2001 (zie gehoorverslag CGVS p.7). Gevraagd naar concrete beloftes van de "BNP" bij de verkiezingen van 2001 stelde u dat u jong was en dat u er niets van weet. Dit is vreemd aangezien u stemde voor de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.7). U legde ook geen enkel document neer van uw beweerd lidmaatschap van de "BNP".

Verder is het opvallend dat uw naam op uw documenten van Griekenland mét foto (zie document 1, groene map) verschilt van de naam op uw geboorteakte en nationaliteitscertificaat. In Griekenland gebruikte u de naam Md. N(...)-U(...)-Z(...) (zie document 1, groene map). Voor uw asielaanvraag in België gebruikt u de naam B(...) N(...) (zie bijlage 26). Op uw geboorteakte en nationaliteitscertificaat, die geen foto bevatten, staat de naam B(...) N(...) (zie document 2 en 3, groene map). U stelde dat uw naam B(...) N(...) is en uw bijnaam Md. N(...)-U(...)-Z(...) (zie gehoorverslag CGVS p.2). Het is dus mogelijk dat u de Belgische of Griekse autoriteiten wil misleiden. U stelde dat u Md. N(...)-U(...)-Z(...) in België niet gebruikt omdat deze naam te lang is (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dit is echter geen afdoende reden aangezien u voor uw asielaanvraag in Griekenland wel uw bijnaam opgaf. U legde geen identiteitsdocumenten met foto neer die de naam B(...) N(...) vermelden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw documenten (zie document 1, groene map) betreffende uw asielaanvraag in Griekenland kunnen aanvaard worden maar hebben geen invloed op uw asielaanvraag in België. Uw röntgenfoto's (zie document 4, groene map) tonen aan dat u een operatie hebt ondergaan aan uw arm. Echter tonen deze niet aan hoe u deze verwonding hebt opgelopen. Nochtans verklaarde u dat u een week in een ziekenhuis in Bangladesh verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.14). U legde hier geen enkel document van neer. Uw enveloppen (zie document 5, groene map) kunnen zondermeer aanvaard worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de grondigheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de beginselen van behoorlijk bestuur, en het zorgvuldigheids- en vertrouwensbeginsel, voert verzoeker aan dat hij zich niet kan verzoenen met de beslissing van de commissaris-generaal enerzijds omdat hij vervolging vreest door de officiële autoriteiten wegens de vermeende moord op Arif M., en anderzijds omdat hij vreest dat ook de zoon van Arif en diens medestanders hem zoeken en zullen vermoorden. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aangaande de identiteit van Arif. M. en Latif. M. houdt hij vol dat Latif de zoon is en Arif de vader, en meent hij dat er verwarring is geweest op DVZ. Verzoeker betoogt dat hij niet het slachtoffer kan zijn van het feit dat de Belgische autoriteiten zelf hem verkeerde informatie geven en acht dit strijdig met de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel dat een correcte behandeling van de burger vereist, en het vertrouwensbeginsel dat wie op goede gronden erop mag vertrouwen dat de overheid een bepaald besluit neemt, daarop recht heeft. Voorts onderneemt verzoeker een poging om de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Aan het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd: een kopie van een brief van de Bangladesh Nationalist Party (verder: "BNP"), een kopie van een brief van verzoekers advocaat in

Bangladesh, en 9 onleesbare kopieën van een arrestatiebevel (“*warrant of arrest*”) en documenten die betrekking zouden hebben op verzoekers rechtszaak.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) zijn verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS tegenstrijdig zijn aan de vragenlijst van het CGVS ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken, zoals toegelicht, en hij bij confrontatie meermaals stelde dat de tolk bij DVZ een fout maakte, terwijl de verklaring hem werd voorgelezen en hij deze heeft ondertekend ter goedkeuring, (ii) hij beweerde dat er een valse moordzaak is tegen hem in Bangladesh, maar geen enkel document voorlegt, hij slechts een zeer beperkte kennis heeft aangaande deze rechtszaak en zich noch in Bangladesh, noch recentelijk geïnformeerd heeft, (iii) er maar weinig geloof kan worden gehecht aan zijn bewering lid van de “BNP” te zijn, aangezien er onduidelijkheid is over het moment waarop hij geen lid meer was, hij niet weet waarvoor de afkorting “BNP” staat en hij wel voor hen zou gestemd hebben maar niet weet wat de concrete beloftes van deze partij waren bij de verkiezingen, (iv) zijn naam op de documenten met foto uit Griekenland verschilt van de naam op zijn geboortakte en nationaliteitscertificaat, waar geen foto opstaat en zijn verklaring dat het een bijnaam is niet kan overtuigen en (v) de voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen.

2.3. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 16 november 2011, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De Raad wijst erop dat van een asielzoeker mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in zijn hoofde aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. (RvS 22 januari 2003, nr. 114.816; RvS 12 januari 2005, nr. 139.148).

2.4.1. Uit het administratief dossier kan het volgende worden vastgesteld met betrekking tot Arif M. en Latif M.: *“Een zekere Arif was lid van Awami League. Ook zijn vader Latif was een lid. Arif M. heeft toen een klacht ingediend tegen me en beschuldigde me ervan dat ik zijn vader zou hebben vermoord. (...) ontvoerd door mensen van Arif M. (...)”* (verklaringen DVZ, stuk 13, p. 3, nr. 5). In deze versie is Arif overduidelijk de zoon en Latif de vader.

“Latif M. was de Unionleider en betrokken bij Awami en zijn zoon Arif M. kon niet gevonden worden. Ze konden hem niet vinden en Latif ontvoerde me en martelde me. Mijn hand was gebroken. (...) Een moordzaak. De persoon Arif M. was vermist en later werd hij vermoord. (...) Ik was betrokken bij BNP en Arif M. was betrokken bij Awami. Wie werd er vermist? Arif M. (...) Latif M. is de vader van Arif. Wat is de naam van de vader? Arif M. en zoon Latif M. En Arif M. is vermist en Latif ontvoerde me. Wie zou u

vermoord hebben volgend de klmacht? Arif M. Door wie werd u ontvoerd? Latif M. zijn zoon. (...)" (gehoor CGVS stuk 3, p. 7 en 13). Geconfronteerd met zijn andersluidende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en in het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal stelt verzoeker dat het de schuld is van de vertaler en verklaart hij daarnaast *"Wel u maakte fout, ik niet. (...)"* (gehoor CGVS, p. 15). Verzoeker gaat eraan voorbij dat uit zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op het CGVS eveneens blijkt dat hij niet altijd coherent is met betrekking tot wie de vader is en wie de zoon. De Raad is van oordeel dat indien het hele relaas op enige waarheid zou berusten verzoeker minstens duidelijke verklaringen zou kunnen afleggen over de persoon die hem daadwerkelijk heeft belaagd wegens een beschuldiging van moord op de vader. Waar verzoeker deze incoherenties verwijt aan de Belgische autoriteiten zelf kan hij niet overtuigen omdat de verklaringen op DVZ klaar en duidelijk zijn, het gehoor hem later nog werd voorgelezen in zijn eigen taal en hij het gehoorverslag ondertekende zonder enige opmerking en hij overigens ook bij het CGVS incoherente verklaringen aflegde dienaangaande.

2.4.2. Verzoeker legt in het kader van huidig beroep documenten voor die betrekking zouden hebben op zijn rechtszaak. Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat kopieën door het nodige knip- en plakwerk gemakkelijk te fabriceren zijn en aldus geen enkele garantie bieden op het vlak van authenticiteit. Bovendien zijn deze documenten onleesbaar, zoals hij zelf stelt in het verzoekschrift, en stelt de Raad vast dat er geen vertaling is naar de proceduretaal. Deze stukken waaronder een *"warrant of arrest"* en 9 kopieën die betrekking zouden hebben op zijn rechtszaak worden derhalve niet in aanmerking genomen als bewijs van verzoekers voorgehouden rechtszaak.

Waar verzoeker nog een poging doet om zijn gebrekkige kennis over zijn rechtszaak te rechtvaardigen, dient te worden vastgesteld dat de bewering dat hij geen tijd had om dit met zijn familie te bespreken haaks staat op hetgeen hij tijdens het gehoor verklaarde, namelijk dat hij geen aandacht gaf aan zijn rechtszaak en het niet wilde weten. (gehoorverslag, p. 17) Dergelijke nalatigheid en totale desinteresse ondermijnen in zeer grote mate de ernst en geloofwaardigheid van de door verzoeker ingeroepen vrees voor vervolging. Gelet op het feit dat deze rechtszaak een van de kernelementen betreft van zijn relaas, kan minstens worden verwacht dat hij enige interesse aan de dag legt om zich omtrent de evolutie en vooruitgang in deze zaak te informeren.

2.4.3. Wat betreft zijn lidmaatschap van de BNP acht de Raad het niet overtuigend dat verzoeker louter stelt dat hij zelf ook niet kan zeggen wanneer hij lid was van de partij. Het feit dat hij niet in staat was om uit te leggen waarvoor de afkorting BNP staat en hij zich zelfs niet in grote lijnen kan herinneren wat de partij – waar hij eerst op gestemd zou hebben en later lid zou zijn van geworden – beloofde tijdens de verkiezingen ondermijnen verder zijn geloofwaardigheid en de bewering dat hij lid was van het BNP en voor deze partij activiteiten pleegde. Dat het normaal is dat iemand na 10 jaar niet meer weet wat de concrete beloftes waren van de partij, hij toen nog geen lid was en van een 19-jarige geen grote politieke kennis kan verwacht worden, wijst de Raad erop dat van een asielzoeker die beweert lid te zijn van een partij en daarnaast stelt dat hij activiteiten verrichtte voor deze partij mag verwacht worden dat hij minstens de naam van de partij correct kent en hij in grote lijnen kan aangeven waar de partij voor staat en wat zij haar kiezers/leden beloofd. Wat betreft het attest van BNP herhaalt de Raad dat kopieën geen enkele garantie kunnen bieden op het vlak van authenticiteit, en documenten de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas niet kunnen herstellen. Verzoeker toont evenmin aan waarom hij de voorgelegde documenten niet eerder kon voorleggen. De stukken komen dan ook eerder over als complaisancestukken gemaakt voor onderhavige procedure.

Met betrekking tot het attest van zijn raadsman kan nog worden opgemerkt dat de inhoud hiervan niet strookt met verzoekers eigen verklaringen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal. Zo beweerde verzoeker dat hij in Bangladesh geen advocaat had en pas weet had over de zaak toen hij al in Pakistan was, terwijl huidig document opgemaakt werd op 7 augustus 2005 door een advocaat die naar verzoeker verwijst als zijn cliënt. Deze vaststellingen ondermijnen andermaal verzoekers geloofwaardigheid en wijzen er op dat ook dit document is opgesteld in een poging de Raad te overtuigen, wat gelet op het algemeen ongeloofwaardig karakter van verzoekers relaas niet het geval is.

2.4.4. In de mate verzoeker volhoudt dat hij zijn naam te lang vond en deze voor de gemakkelijheid gewoon heeft verkort, wijst de Raad erop dat het louter herhalen van zijn verklaringen niet volstaat om de motivering van de bestreden beslissing te weerleggen. Tot op heden legt hij geen enkel identiteitsstuk met een foto voor dat eveneens zijn naam B.N. vermeldt, wat een negatieve indicatie inhoudt voor de beoordeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker weerlegt derhalve evenmin het vermoeden dat hij de Belgische dan wel de Griekse autoriteiten tracht te misleiden.

2.5. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker in fine om de subsidiaire beschermingsstatus vraagt, doch nergens in het verzoekschrift aantoonbaar waarom hij meent een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 te lopen. Mede in acht genomen wat vooraf gaat, ontwaart de Raad in het administratief dossier evenmin enige elementen waaruit zou blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Bengali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of de bewering dat hij geen eerlijke kans gekregen heeft kan derhalve niet worden volgehouden.

In de mate verzoeker voorhoudt dat het vertrouwensbeginsel geschonden werd omdat wie op goede gronden erop mag vertrouwen dat de overheid een bepaald besluit neemt, daarop recht heeft, wijst de Raad erop dat het de taak is van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers aanspraak is over de hele lijn volstrekt ongeloofwaardig en hij legt evenmin enig document neer waaraan objectieve bewijswaarde kan worden toegekend zodat niet kan worden ingezien waarom verzoeker enig vertrouwen had dat de asielinstanties een ander besluit dan een weigeringsbesluit zouden nemen.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS